

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 83. Ximenius a Castellæ Regina ad Toletanam Sedem nominatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

navit, atque ad aulam Joannis II. Castellæ Regis ablegavit, cujus favore Calauritanus Episcopus nominatus est: Porro Henricus IV. Joannis II. Successor cum illo gravissima regni negotia partitus est, ac Seguntino Episcopatu auctum, Sixtus IV. ad instantissimas Regis preces purpura condecoravit anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo tertio. Idem Henricus, qui anno sequenti fati cessit, postremæ suæ voluntatis executorem Mendozam scripsit; hic demum sacro Collegio adscriptus, vulgo Cardinalis Hispaniæ nuncupabatur, ac plurima, eaque insignia præstitit obsequia Ferdinando atque Isabellæ, dum illi contra Lusitaniæ Regem bellum gererent, ac Granatæ regnum Mauris eriperent. Denique Hispalensis, ac postea Toletanus Archiepiscopus renunciatus est, quam Ecclesiam, cum mira prudentiæ & sapientiæ laude rexisset, ineunte hoc anno undecima Januarii die ex hac vita migravit.)

§. LXXXIII.

Ximinius a Castellæ Regina ad Toletanam Sedem nominatus.

Mendoza vivis erepto, ingentes exorti sunt tumultus, cum omnes Castellæ Proceres quemdam ex familia sua

H 5

pro-

Sæcul XV.

A.C.1495.

Sæcul. XV. propinquum Toletanæ Ecclesiæ præfici
 A.C. 1495. contenderent. Ceteris potentior erat
Gonzalez de Ferdinandi Regis Catholici auctoritas,
reb. gest. Xi- qui Cæsar-Augustano Episcopo filio suo
memis. lib. 1. Notho plurimum favebat, cum vero nomi-
 nandi jus Isabellæ, utpote Castellæ Re-
 ginæ, competeret, illa vero passim om-
 nes conjugis sui spurios filios odio habe-
 ret, suffragio suo delegit quemdam Mi-
 noritam nomine Franciscum Ximenium
 de Cisneros, qui Reginæ a Confessionibus
 erat. Ergo Isabella animi sui pro-
 positum nullatenus Ximenio manifestans,
 clam diploma regium confici præcipit,
 in quo vacuum relinqueretur spatium pro
 inscribendo nomine illius, qui ad Archi-
 episcopatum eligeretur, ipsa vero Xime-
 nii nomen propria manu inseruit, ac di-
 ploma Romam quantocius misit, ut nomi-
 natio Apostolicis literis confirmaretur; an-
 nuuit Pontifex, & Regina, vocato ad se
 confessario suo, Papæ Bullas, quas in
 jejunio verno obtinuerat, ex pera extra-
 hit, & Ximenium alloquitur, dicens,
 „has literas mox Roma accepi, quæ
 „sua Sanctitas perscribat, inspice.”
 Ximenius velut fulmine tactus hæsit,
 cum legeret inscriptionem his verbis con-
 ceptam: *Venerabili fratri nostro Francisco*
Ximenio electo Archiepiscopo Toletano. Has
 literas Ximenius nequidem aperuit, sed
 eas duntaxat reverenter deosculatus Re-
 ginæ

ginæ reddidit, inquit, „ Augustissima, Sæcul. XV.
A.C. 1495.
„ hæ literæ non ad me sunt directæ, „
his dictis mox aula excessit, ad conven-
tum suum rediturus, ut ibidem hebdo-
madæ sanctæ exercitiis vacaret, hunc
vero Archiepiscopatum nunquam acce-
ptare, fixum in animo, destinatumque
habebat. Regina, cum viri merita sibi
fatis perspecta essent, nihilque in illo eo-
rum, quæ ad obeundam hanc Ecclesia-
sticam dignitatem in regno suo supremam
requiruntur, in Ximeno desiderari cog-
nosceret, ejus repugnantiam, virtutem-
que plurimum admirabatur, nil tamen
intentatum relinquebat, ut invitum li-
cet, ad acceptandam sui electionem in-
clinaret. Verum incassum omnia, ergo
omnino Pontificis Maximi imperio eum
urgeri oportuit, ut dignitatem accepta-
re cogeretur, quam tot supremi Princi-
pes immodice ambiebant. Itaque Ponti-
ficis auctoritati tandem paruit Ximendus,
is tamen legibus, ut nunquam ab Eccle-
sia Toletana dimoveretur, nec ullis Ar-
chiepiscopatus præ reliquis in toto Chri-
stiano orbe ditissimi pensionibus grava-
retur, ac denique ne Ecclesiæ suæ pri-
vilegia, atque immunitates ullo pacto la-
befactarentur.